یادداشت

تیشه به ریشه امنیت غذایی

ولی‌اله رضایی

به‌تازگی تصمیمات عجیبی درباره ساختار وزارت کشاورزی مطرح می‌شود. سخن از مصوبه اخیر شورای‌عالی اداری است که با تغییر در ساختار قانونی سازمان‌های دامپزشکی، شیلات، آبخیزداری و منابع طبیعی، امور اراضی و سازمان حفظ نباتات تیشه به ریشه سلامت غذا، امنیت غذایی و محیط زیست زده و به نابودی بازارهای صادراتی محصولات کشاورزی منجر خواهد شد. سازمان حفظ نباتات دارای وظایف بین‌المللی مشخصی است که الزامات جهانی برای آن تعریف شده است. براساس اهداف کنوانسیون بین‌المللی حفظ نباتات (مصوب ۱۳۸۹ مجلس شورای اسلامی) با تصدیق ضرورت همکاری بین‌المللی در کنترل آفات گیاهی و فراورده‌های گیاهی و جلوگیری از گسترش بین‌المللی آنها و به‌ویژه ورود آنها به مناطق در معرض خطر، با تمایل به تهیه چارچوبی برای توسعه و کاربرد اقدامات هماهنگ در زمینه بهداشت گیاهی و تشریح جزئیات استانداردهای بین‌المللی مربوط، با در نظر گرفتن اصول مورد تأیید بین‌المللی حاکم بر حفظ گیاهان، بهداشت انسان و حیوان و محیط زیست، کشورهای عضو و متعاهد توافق کرده‌اند تا با هدف تأمین اقدامات مشترک و مؤثر برای جلوگیری از گسترش و ورود آفات گیاهی و فراورده‌های گیاهی و ترویج اقدامات مناسب برای کنترل آنها، اقدامات قانونی، فنی و اجرائی را اتخاذ کنند. هر طرف متعهد باید مسئولیت تحقق همه الزامات این کنوانسیون را در قلمرو خود بپذیرد. براساس ماده ۴ این کنوانسیون مفاد کلی مربوط به ترتیبات سازمانی برای حفظ ملی نباتات اتخاذ شده که هر طرف متعاهد موظف است در حد توان خود برای ایجاد یک سازمان رسمی ملی حفظ نباتات با مسئولیت‌های عمده‌ای که در این ماده ذکر شده است، اقدام کند. مسئولیت‌های سازمان رسمی ملی حفظ نباتات شامل:

الف ـ صدور گواهینامه‌های مربوط به مقررات بهداشت گیاهی طرف متعاهد واردکننده برای محموله‌های گیاهی، فراورده‌های گیاهی و سایر اقلام تحت کنترل

ب ـ نظارت بر رشد گیاهان، ازجمله مناطق تحت کشت (از قبیل زمین، مزارع کشاورزی، قلمستان‌ها، باغ‌ها، گلخانه‌ها و آزمایشگاه‌ها) و گیاهان وحشی و گیاهان و فراورده‌های گیاهی موجود در انبار یا در حال حمل، به‌ویژه با هدف گزارش‌دهی وقوع، شیوع و گسترش آفات و کنترل این آفات، ازجمله گزارش‌دهی

پ ـ بازرسی محموله‌های گیاهی و فراورده‌های گیاهی در حال جابه‌جایی در رفت‌وآمد بین‌المللی و در صورت اقتضای بازرسی سایر اقلام تحت کنترل، به‌ویژه با هدف جلوگیری از ورود و گسترش آفات

ت ـ آلودگی‌زدایی یا گندزدایی محموله‌های گیاهی، فراورده‌های گیاهی و سایر اقلام تحت کنترل در حال جابه‌جایی در رفت‌وآمد بین‌المللی به منظور تحقق الزامات بهداشت گیاهی

ث ـ حفظ مناطق در معرض خطر و شناسایی، نگهداری و نظارت بر مناطق عاری از آفت و مناطق شیوع پایین آفت

ج ـ انجام تجزیه و تحلیل خطر آفت

چ ـ حصول اطمینان از طریق رویه‌های مناسب، از اینکه امنیت بهداشت گیاهی محموله‌ها پس از گواهی درباره ترکیب، جانشینی و آفت‌زدایی مجدد، قبل از صدور حفظ شده است و

ح ـ آموزش و توسعه کارکنان.

و این وظایف براساس کنوانسیون بین‌المللی حفظ نباتات برعهده سازمانی قرار داده شده که ضمن هماهنگی با نهادهای داخلی مرتبط، وظیفه هماهنگی و ارتباط با کشورهای مقصد صادرات و مبدأ واردات محصولات کشاورزی را برعهده دارد. همچنین براساس قانون حفظ نباتات (مصوب ۱۳۴۶) و از تاریخ تصویب این قانون سازمان حفظ نباتات وابسته به وزارت کشاورزی تشکیل شده و دارای شورایی است که از وزرا یا نمایندگانی از نهادها، وزارتخانه‌ها و سازمان‌های مرتبط با صادرات، واردات، بهداشت، دارایی، کشور، مؤسسات تحقیقاتی، کارشناسان خبره و خبرگان سازمان حفظ نباتات تشکیل شده و وظایف قانونی این سازمان شامل مبارزه با آفات و بیماری‌های عمومی نباتات و آفات و بیماری‌های قرنطینه‌ای داخلی، مشارکت در امر مبارزه با آفات و بیماری‌های همگانی، نظارت بر صادرات، واردات و ترانزیت محموله‌های کشاورزی، نظارت بر تولید محصولات سالم و اندام‌های گیاهی تکثیری با هدف حفظ امنیت ملی کشور از طریق حفظ امنیت غذایی و خودکفایی اقتصادی مدنظر قرار گرفته است. در زمینه قرنطینه در سال‌های اخیر با ایجاد هماهنگی با کشورهای واردکننده، پروتکل‌هایی امضا و توافق شده که ضمن تداوم صادرات محصولات کشاورزی، ارزآوری، حمایت از تولیدکننده و صادرکننده، بازارهای بین‌المللی این‌گونه محصولات را تضمین کند که این امر به‌ویژه در صادرات انواع میوه بسیار چشم‌نواز و در حد بی‌سابقه بوده است. این امر محقق نشد مگر با پیگیری، بازرسی‌های میدانی، صدور دستورالعمل و نظارت بر اجرای آنها و چانه‌زنی‌های فنی-علمی و بازرسی‌های مکرر واردکنندگان از مناطق تولید کشور، توجیه، مرور و اصلاح روند تولید، بسته‌بندی، ضدعفونی، نظارت و صدور گواهی بهداشت گیاهی صورت‌گرفته که زمان زیادی تا دو، سه سال وقت و زحمت زیادی را طلبیده است. در زمینه واردات نیز این سازمان با تشکیل گروه‌های تخصصی تجزیه و تحلیل خطر آفات، تهیه شرایط ورود و در مواردی ممنوعیت واردات کالاهای خاص از مبادی خاص و نظارت در مرحله قرنطینه پس از ورود، بر حفظ امنیت غذایی و در نهایت امنیت ملی کشور کوشا بوده است.

ادامه در صفحه ۵

خبر

حکم تعزیرات علیه ایران‌خودرو

سیلی بر صورت تولید ملی

صدور قرار تأمین از سوی شعبه بدوی تعزیرات حکومتی علیه ایران‌خودرو، تنها یک حکم اداری یا حقوقی ساده نیست؛ این تصمیم حامل پیامدهای سنگین و چندلایه برای اقتصاد ملی، صنعت خودرو و حتی اعتماد اجتماعی است.

ایران‌خودرو که بر اساس آمار رسمی وزارت صنعت، معدن و تجارت در چهارماهه نخست سال ۱۴۰۴ بیش از ۱۵۲ هزار دستگاه خودرو تولید کرده و به‌تنهایی بیش از ۵۳ درصد از کل تولید کشور را در اختیار دارد، عملا ستون اصلی تولید صنعتی ایران است. در چنین شرایطی، توقف فروش فوری و پیش‌فروش این شرکت به معنای واردکردن ضربه مستقیم به جریان نقدینگی، ایجاد وقفه در تداوم خطوط تولید و تهدید امنیت شغلی صدها هزار کارگر مستقیم و غیرمستقیم خواهد بود. این حکم در حالی صادر شده که خودروساز بزرگ کشور با فشارهای متعدد از جمله قیمت‌گذاری دستوری، محدودیت‌های ارزی، نوسانات بازار قطعه و تبعیض آشکار در حمایت‌های مالی دولت دست‌وپنجه نرم می‌کند. به جای همراهی و پشتیبانی از این ظرفیت ملی، تعزیرات با چنین تصمیمی ناخواسته در زمین واردکنندگان، دلالان و سفته‌بازان بازی می‌کند. حذف یا محدودکردن عرضه خودرو از سوی ایران‌خودرو، بلافاصله بازار را دچار التهاب خواهد کرد و دست واسطه‌ها برای افزایش قیمت‌ها بازمی‌ماند. نتیجه چیزی جز تضعیف تولید داخل، افزایش وابستگی به واردات و نابودی بخشی از زنجیره تأمین داخلی نخواهد بود. فراموش نکنیم که ایران‌خودرو تنها یک بنگاه اقتصادی نیست، بلکه به عنوان بزرگ‌ترین شرکت صنعتی ایران، نقشی حیاتی در اشتغال، زنجیره قطعه‌سازی، بازار سرمایه و حتی امنیت اقتصادی کشور ایفا می‌کند. ضربه به این شرکت، در واقع ضربه به تولید ملی است. این تصمیم می‌تواند در تاریخ صنعت ایران به عنوان یکی از نمونه‌های آشکار سیاست‌های ضدتولید ثبت شود.

اقتصاددانان اجرای قانون مالیات بر عایدی سرمایه در شرایط تورمی را موجب فقیرترشدن طبقه متوسط می دانند

مالیات‌گیری از تورم

عکس: محمدحسین طاقی/تسنیم

شرق: زمزمه دریافت مالیات از دارایی‌هایی مانند مسکن، خودرو، ارز و طلا معمولا در شرایطی بالا گرفته است که شوک‌های سیاست خارجی اقتصاد کشور را متأثر کرده و تورم صعودی شده است اما در مجموع ایران دهه‌هاست جزء ۱۰ کشور جهان با بیشترین نرخ تورم است و همین نرخ تورم بالا، مدام شهروندان ایرانی را نگران افت ارزش دارایی و فقیرترشدن کرده است. در نتیجه بسیاری از کالاهای مصرفی در بازار ایران به کالای سرمایه‌ای تبدیل شده‌اند. حالا دولت به‌جای درمان ریشه درد اقتصاد کشور، یعنی تورم بالا، دریافت مالیات از دارایی‌های سرمایه‌ای مردم را در دستور کار قرار داده است. اتفاقی که به گفته اقتصاددانان، دریافت مالیات از تورم است و موجب فقیرترشدن قشر متوسط می‌شود.

نگاهی به تاریخچه مالیات بر عایدی سرمایه

زمزمه دریافت مالیات بر عایدی سرمایه از سال ۱۳۸۸ تقویت شد. در فاصله سال‌های ۱۳۸۵ و ۱۳۸۶ بازار ملک ناگهان گرفتار جهش قیمت شد. در این سال قیمت هر مترمربع مسکن از ۵۸۷ هزار تومان در بهار سال ۱۳۸۵ به یک‌میلیون‌و دو هزار تومان در زمستان سال ۱۳۸۶ رسید.

این جهش سنگین قیمت مسکن باعث شد محمود احمدی‌نژاد، رئیس‌جمهوری وقت، ساخت پروژه مسکن دولتی موسوم به مسکن مهر را کلنگ بزند و پس از آن زمزمه دریافت مالیات عایدی سرمایه با توجیه دریافت مالیات از دلالان بالا بگیرد.

در خرداد سال ۱۳۸۸ مصوبه دولت برای گرفتن مالیات از بخش دلالی مسکن ابلاغ شد اما این مصوبه بر اساس نامه رئیس مجلس شورای اسلامی لغو شد.

در ادامه در سال ۱۳۹۱ و پس از تحریم شورای امنیت سازمان ملل در حالی که بازار دچار شوک شده بود، وزارت امور اقتصادی و دارایی با لایحه اصلاح قانون مالیات‌های مستقیم، مالیات بر عایدی سرمایه را به مجلس برد.

این لایحه در سال ۱۳۹۳ در صحن علنی مجلس شورای اسلامی مطرح شد اما مورد تأیید قرار نگرفت و بند مربوط به مالیات بر عایدی سرمایه حذف شد. در این زمان مذاکرات برجام از سر گرفته شده بود و انتظارات تورمی از بازار رخت بربسته و بازار به آرامش رسیده بود.

موضوع دریافت مالیات بر عایدی سرمایه بار دیگر با خروج آمریکا از برجام و شوک دوباره بازار در دستور کار قرار گرفت و طرح مالیات بر عایدی سرمایه در حوزه املاک در تیرماه ۱۳۹۷ به صحن علنی بهارستان آمد تا در صورت تصویب به عنوان ماده ۶۰ به قانون مالیات‌های مستقیم الحاق شود. این طرح در کمیسیون اقتصادی مجلس بررسی و در آبان‌ماه ۱۳۹۷ با کلیات آن موافقت شد؛ اما در جریان بررسی جزئیات، طرح به دلیل وعده دولت برای ارائه لایحه‌ای جامع در آینده نزدیک متوقف شد.

با شروع مجلس یازدهم بار دیگر طرح مالیات بر عایدی سرمایه در خرداد ۱۳۹۹ مطرح شد. این طرح پس از جلسات متعدد مجلس و کمیسیون اقتصادی در دی‌ماه ۱۳۹۹ تصویب شد و در صف بررسی صحن علنی قرار گرفت. کلیات این طرح در پنجم خرداد ۱۴۰۰ در صحن علنی مجلس تصویب شد اما برای بررسی در دستور کار صحن علنی قرار نگرفت و البته در این زمان دوباره مذاکرات احیای برجام با آمریکا از سر گرفته شده و بازار به آرامش نسبی رسیده بود.

حالا اما پس از جنگ ایران و اسرائیل و در حالی که چشم‌انداز روشنی درباره مذاکرات ایران و آمریکا وجود ندارد، به نظر می‌رسد که دولت با هدف کنترل بازارهای واسطه‌ای، بار دیگر این قانون را روی میز آورده و این بار تسنیم خبر داده است که مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهوری در نامه‌ای قانون مالیات بر سوداگری و سفته‌بازی را برای اجرا به دستگاه‌های ذی‌ربط ابلاغ کرده است.

قانون مالیات بر سوداگری و سفته‌بازی در جلسه علنی هشتم تیر امسال به تصویب رسید و طی نامه شماره ۸۰۵۱۹ مورخ ۲۵ مرداد ۱۴۰۴ توسط مسعود پزشکیان رئیس‌جمهور ابلاغ شد.

بر اساس این قانون انواع دارایی شامل املاک و مستغلات، خودرو، انواع طلا، جواهر، نقره، پلاتین، ارز و رمزارزها با شرایطی مشمول مالیات می‌شود.

بر اساس این قانون نرخ مالیات بر عایدی سرمایه (CGT) بر اساس مدت‌زمان نگهداری دارایی تعیین و نگهداری کمتر از یک سال بالاترین نرخ تا ۴۰ درصد را شامل می‌شود و نگهداری بیش از دو سال نرخ کمتر یا در مواردی معافیت را به دنبال خواهد داشت و همچنین اولین واحد مسکونی و یک خودرو برای هر خانواده، معاف از مالیات بر سوداگری است.

علاوه بر آن، املاک کشاورزی، دامداری، صنعتی و معدنی که به فعالیت تولیدی تعلق دارند هم از پرداخت این مالیات معاف هستند و نقل‌وانتقالات درون‌خانوادگی، وراثتی یا به موجب صلح حقوقی، از شمول خارج هستند.

همچنین برای اجرای این قانون وزارت اقتصاد مکلف شده است سامانه‌ای هوشمند برای رهگیری معاملات طراحی کند تا با اتصال به ثبت اسناد، بورس، گمرک و بانک مرکزی، امکان شناسایی معاملات مشمول این قانون فراهم شود و هیچ معامله‌ای بدون دریافت گواهی مالیاتی از سازمان امور مالیاتی ثبت نشود.

کارشناسان چه می‌گویند؟

در این میان اما کارشناسان و اقتصاددانان معتقد هستند تورم دورقمی و ریزش مداوم ارزش پول ملی سبب شده است مردم دائم نگران افت ارزش سرمایه خود و فقیرترشدن باشند و در نتیجه کالاهای مصرفی در کشوری که گرفتار تورم دورقمی است به کالای سرمایه‌ای تبدیل شود.

آنها توضیح می‌دهند دریافت مالیات در این شرایط به نوعی دریافت مالیات از تورم است و موجب فقیرترشدن طبقه متوسط می‌شود.

در همین زمینه غلامرضا سلامی، کارشناس ارشد مالیات و اقتصاددان، معتقد است این نوع مالیات با در نظر گرفتن افزایش تورمی قیمت‌ها گرفته می‌شود و به نوعی مالیات بر تورم است. جالب آنکه آن هم در شرایطی که گاهی تورم از افزایش قیمت دارایی‌هایی که در قانون به آنها اشاره شده بیشتر است.

او به «شرق» می‌گوید: «برای مثال، طی دو سال اخیر نرخ تورم از نرخ افزایش قیمت ملک بالاتر بوده است. حال، اگر قرار باشد در چنین شرایطی مالیات بر همان میزان افزایش نیز وضع شود، این در حقیقت نوعی مالیات مضاعف بر تورم است. درباره اتومبیل هم هیچ جای دنیا چنین مالیاتی وجود ندارد. افزایش قیمت اتومبیل نیز در کشور ما عمدتا ناشی از تورم یا ساختار انحصاری بازار است. ممکن است خودروهای عتیقه یا بسیار گران‌قیمت به عنوان مبنای مالیات بر ارزش‌افزوده در نظر گرفته شوند، اما خودروهای معمولی در هیچ جای دنیا مشمول چنین مالیاتی نیستند؛ چراکه معمولا قیمت خودروهای دست‌دوم با گذر زمان کاهش می‌یابد اما فقط در ایران است که گاهی قیمت خودروی دست دوم بعد از چند سال از خودروی نو و روز اولی که خریداری شده، بالاتر می‌رود».

او همچنین توضیح می‌دهد در مورد طلا هم اول اینکه کنترل معاملات آن بسیار دشوار است و ثانیا اکنون خود دولت و بانک مرکزی فروشنده طلا هستند. اگر قرار باشد دولت از این بخش مالیات بگیرد، هدف اصلی این قانون اساسا منتفی خواهد شد. او ادامه می‌دهد: «در سراسر دنیا، مهم‌ترین هدف این نوع مالیات، اوراق بهادار و خرید و فروش سهام است. زیرا در برخی زمان‌ها، سودهای بسیار بالایی از این طریق حاصل می‌شود.

نمونه آن در ایران، سال‌های ۱۳۹۸ و ۱۳۹۹ بود. درواقع منبع اصلی مالیات سرمایه، همین خریدوفروش سهام است. اما در این قانون، این بخش به‌کلی حذف شده است. یعنی دقیقا همان هدف اصلی که باید در نظر گرفته می‌شد، نادیده گرفته شده و کنار گذاشته شده است. به‌همین‌دلیل می‌توان گفت این قانون بیشتر یک «نام‌گذاری من‌درآوردی» است؛ تحت عنوان «مالیات بر سوداگری». حال آنکه اگر بخواهیم صادقانه نگاه کنیم، بورس خود نمونه‌ای از سوداگری است. اصولا بورس ارزش‌افزوده‌ای ایجاد نمی‌کند؛ فردی سهم خود را می‌فروشد، دیگری آن را می‌خرد، سپس همان سهم دوباره فروخته می‌شود و پولی به شرکت یا بخش مولد اقتصاد وارد نمی‌شود. این سازوکار، چه در بورس کالا و چه در بورس اوراق بهادار، اصولا نوعی سفته‌بازی است و اتفاقا برای اقتصادها نیز لازم شمرده می‌شود، چراکه دو کارکرد اساسی دارد: نخست، ایجاد شفافیت در بازار و دوم، نقش‌آفرینی در تعیین قیمت‌ها. این همان سازوکار سفته‌بازی است که موجب می‌شود قیمت‌ها واقعی‌تر شود؛ البته به شرطی که تقلب و دست‌کاری در کار نباشد. مشکل این است که برخورد ما با این موضوع متفاوت از رویه جهانی است. در دنیا، این سازوکارها پذیرفته شده و بخشی از منافع اقتصادی هستند، اما در ایران سعی می‌کنیم آنها را به نوعی حذف کنیم. این هم یکی از همان مسائل ساختاری است».

بنابراین به باور این کارشناس آنچه از این قانون حاصل می‌شود، جز به‌هم‌ریختگی اقتصادی نخواهد بود، چراکه مالیات می‌تواند برای کشور مفید باشد، اما نه در کشوری که با تورم ۵۰درصدی مواجه است. به گفته سلامی در بسیاری از کشورها این نوع مالیات اجرا می‌شود و مالیات از محل درآمد واقعی اخذ می‌شود؛ زیرا در آنجا قیمت مثلا ملک سریع‌تر از تورم افزایش می‌یابد و آنچه مازاد بر تورم است، مشمول مالیات می‌شود اما در ایران موضوع متفاوت است؛ چراکه درحال‌حاضر به نظر می‌رسد تنها هدف، گرفتن مالیات است و تبعات آن می‌تواند آثار منفی بیشتری بر بازار ملک داشته باشد.

سلامی تأثیر منفی احتمالی قانون مالیات بر عایدی سرمایه بر بازار ملک را این‌گونه توضیح می‌دهد: «درحال‌حاضر بسیاری از سازندگان با نیت سوداگری و فروش در بازار اقدام به ساخت می‌کنند. بخش زیادی از خریداران نیز سرمایه‌گذارانی هستند که برای حفظ ارزش پول خود، اقدام به خرید یا پیش‌خرید ملک می‌کنند، نه خریداران مصرفی واقعی. در صورت اجرای این قانون و حذف این گروه از بازار، سازندگان دیگر انگیزه‌ای برای ساخت نخواهند داشت، چراکه بسیاری از مشتریان بالقوه آنان حذف می‌شوند. اینکه سازنده‌ها تنها به امید خریدار مصرف‌کننده اقدام به ساخت کنند، بسیار بعید است؛ بنابراین رکودی که امروز در بازار مسکن وجود دارد، احتمالا عمیق‌تر خواهد شد».

او تأکید می‌کند که به‌همین‌دلیل و البته به خاطر تورم شدید موجود در ایران این بدترین زمان برای تصویب و ابلاغ این قانون بوده و به نظر می‌رسد اجرای آن پیامدهایی منفی برای اقتصاد کشور به همراه داشته باشد.

سلامی در پاسخ به اینکه پایش و رصد خرید دلار، طلا و حتی رمزارز از سوی دولت که در متن قانون آمده، چطور با سیستم‌های فعلی سازمان مالیات ممکن است؟ نیز توضیح می‌دهد که نمی‌توان گفت که ما یک سیستم شفاف اطلاعاتی داریم که بتواند فرضا خریدوفروش طلا یا جواهرات را نشان دهد؛ درحال‌حاضر کل سیستم مالیاتی ما بر پایه تراکنش‌های بانکی استوار است. به این معنی که تراکنش‌های بانکی که اکنون به آنها دسترسی دارند، مبنای اصلی قرار گرفته است. برای مثال، اگر کسی ملکی بفروشد و پولی به حسابش واریز شود یا خریدی انجام دهد و پول از حسابش خارج شود، باید توضیح دهد علت این تراکنش چه بوده است، بنابراین اساس این سیستم و این قانون هم بر همان تراکنش‌های بانکی استوار است.

مرتضی افقه، اقتصاددان، هم به «شرق» توضیح می‌دهد که مالیات یک امر ضروری برای هر دولت و هر کشور است. به‌ویژه اینکه مالیات یک ابزار چندوجهی محسوب می‌شود؛ هم منبع درآمد است و هم ابزاری برای سیاست‌گذاری دولت. درست است، اما ملاحظات و اما و اگرهای متعددی وجود دارد، چه در سیاست‌های مرتبط با مالیات و چه در دیگر سیاست‌ها.

او می‌گوید: «ما معمولا نگاه می‌کنیم ببینیم کشورهای دیگر از چه روش‌هایی مالیات می‌گیرند و پایه‌های مالیاتی آنها چیست، سپس همان را عینا می‌خواهیم تقلید کنیم. از سال ۱۳۹۷ به بعد، پس از تشدید تحریم‌ها، دولت برای جایگزین‌کردن درآمدهای نفتیِ ازدست‌رفته، تلاش کرد به ابزار مالیات توجه بیشتری داشته باشد، پایه‌های مالیاتی جدید تعریف کند و سخت‌گیری بیشتری اعمال کند. این قانون نیز یکی از همین موارد است، اما یک اشکال ماهوی درباره مالیات در ایران وجود دارد».

افقه توضیح می‌دهد که اگرچه در کشورهای پیشرفته، مالیات زیاد دریافت می‌شود و این موضوع بر کسی پوشیده نیست، اما اولا اقتصاد این کشورها آزاد است و دولت بنگاه‌داری نمی‌کند و همچنین سطح خدمات دولت در آن کشورها بسیار بالاست و ثانیا خدمات و هزینه‌هایی که دولت انجام می‌دهد، مطابق با سلیقه و خواست اکثریت جامعه است. اما در کشور ما، مالیات با اما و اگرهای فراوانی روبه‌روست.

او می‌افزاید: «علت اصلی آن هم ناکارآمدی دولت است؛ این مسئله باعث می‌شود پرداخت مالیات در ایران با کراهت همراه باشد و فرار مالیاتی، علاوه بر دیگر ریشه‌هایش، ناشی از همین شرایط نیز باشد. به‌همین‌دلیل رغبت چندانی به پرداخت مالیات وجود ندارد و همواره تلاش برای فرار از آن انجام می‌شود».

این کارشناس با اشاره به اینکه بعید است دولت بتواند با ابلاغ و اجرای مالیات بر عایدی سرمایه نیز به اهدافش برسد، ادامه می‌دهد: «به طور کلی دولت ما سال‌هاست تلاش می‌کند ناکارآمدی‌ها و بی‌تدبیری‌های خود را از جیب مردم جبران کند. یکی از نمونه‌های آن موضوع قیمت بنزین است. متأسفانه برخی می‌گویند قیمت بنزین باید معادل قیمت خلیج فارس شود، یعنی همان یک دلاری که در آمریکا یا کشورهای همسایه وجود دارد. من هم به‌عنوان یک اقتصاددان ملی می‌گویم بسیار خوب، همان یک دلار را پرداخت می‌کنیم؛ اما به شرطی که وقتی یک دلار سال‌های پیش هزار تومان بود دلار همان قیمت بماند. چه کسی باعث شد دلار هزارتومانی آن زمان به ۸۰، ۹۰ یا صد هزار تومان برسد، که اکنون ما باید جریمه آن را بپردازیم و به جای چهار هزار تومان برای یک دلار، ۹۰ هزار تومان بپردازیم؟ این مورد هم دقیقا یکی از همان موارد است، یعنی سیاست‌های دولت موجب تورم شده است. مردم ناچار هستند برای حفظ قدرت خرید و دارایی‌های ریالی خود، به سمت دارایی‌هایی بروند که ارزش‌شان را حفظ کنند. در چنین شرایطی، شما دوباره می‌خواهید آنها را جریمه کنید. ناکارآمدی‌های خودتان باعث شد بیش از ۱۰ سال تورم ۵۰ تا ۶۰درصدی بر مردم تحمیل شود. حالا می‌خواهید همان واکنش طبیعی مردم برای حفظ دارایی‌شان را نیز با اخذ مالیات جریمه کنید؛ مالیاتی که باز هم صرف همان ناکارآمدی‌های دولت خواهد شد».

خبر

توسط شریعتمداری و کاظمی به امضا رسید؛

تفاهم‌نامه صنایع پتروشیمی خلیج فارس و وزارت آموزش و پرورش

در پی تأکیدات ریاست‌جمهوری درباره نهضت توسعه عدالت در فضای آموزشی، تفاهم‌نامه هزارو ۵۰۰ میلیارد تومانی میان وزیر آموزش و پرورش و مدیرعامل گروه صنایع پتروشیمی خلیج فارس به امضا رسید.

بر این اساس شرکت صنایع پتروشیمی خلیج فارس متعهد به تأمین ۵۰۰ میلیارد تومان از محل مسئولیت‌های اجتماعی و هزار میلیارد تومان از محل بند خ ماده ۲۰ قانون برنامه هفتم و وزارت آموزش و پرورش نیز متعهد به ارائه فهرست نقاط هدف، اخذ مجوزهای لازم برای عملیاتی‌شدن بند خ ماده ۲۰ قانون برنامه هفتم، ارائه نقشه‌های اجرائی، نظارت فنی و اجرائی و تجهیز، اخذ انشعابات و تأمین معلم شد.

محدوده اجرای این تفاهم‌نامه، مناطق عملیاتی شرکت‌های تابعه شرکت صنایع پتروشیمی خلیج فارس خواهد بود.

علیرضا کاظمی، درباره تفاهم‌نامه منعقدشده گفت: «در تمام دنیا توسعه با آموزش و یادگیری صورت می‌گیرد؛ ازاین‌رو نظام آموزشی نقش مستقیم و مؤثری در توسعه و تحول کشور دارد. اگر از ابتدای انقلاب به آموزش و پرورش به عنوان مسئله اول نگاه می‌شد، امروز بسیاری از بحران‌ها رفع می‌شدند؛ زیرا آموزش و پرورش زیرساخت توسعه هر کشور است».

وزیر آموزش و پرورش ادامه داد: «دکتر پزشکیان به این موضوع باور و ایمان دارد که توجه به آموزش و پرورش بسیاری از بحران‌ها را رفع خواهد کرد به‌گونه‌ای که امروز راهبری نظام تعلیم و تربیت را دست گرفته تا با دو رویکرد توسعه عدالت آموزشی در فضا و کیفیت‌بخشی آموزشی، مسیر توسعه کشور را فراهم کند».

کاظمی به امضای این تفاهم‌نامه با شرکت صنایع پتروشیمی خلیج فارس اشاره کرد و افزود: «این اقدام فارغ از مسائل مالی بسیار ارزشمند است و قیمتی ندارد؛ زیرا این نگاه برای جامعه امیدآفرین همراه با تحول پایدار خواهد بود».

او با بیان اینکه می‌بایست از تمامی ظرفیت‌ها برای ارتقای مهارت آموزشی استفاده شود خطاب به محمد شریعتمداری گفت: «تفاهم‌نامه امروز ذخیره آخرت شماست و یقین دارم اگر شما در شرکت صنایع پتروشیمی خلیج فارس حضور نداشتید، هرگز این تفاهم‌نامه منعقد نمی‌شد».

مدیرعامل شرکت صنایع پتروشیمی خلیج فارس بعد از امضای این تفاهم‌نامه با بیان اینکه برای جلوگیری از هدررفت منابع، مطالعات جمعیتی ضرورت هر اقدامی محسوب می‌شود، تصریح کرد: «تلاش ما این است که بخش عمده مسئولیت اجتماعی به موضوع توسعه عدالت در فضاهای آموزشی مناطق عملیاتی اختصاص یابد».

محمد شریعتمداری با اشاره به تأکیدات مقام معظم رهبری بر توجه به فعالیت‌های مهارتی در نظام آموزشی، خاطرنشان کرد: «صنعت پتروشیمی ایران به دست دانش‌آموزان تربیت‌شده در آموزش و پرورش بنا شده و همین موضوع، ضرورت برقراری ارتباط میان آموزش و پرورش و صنعت پتروشیمی را دوچندان می‌کند و در این مسیر لازم است برنامه‌هایی نظیر راهیان پیشرفت تقویت شود».

پست بانک ایران

فراخوان مزایده عمومی فروش سه دستگاه ساختمان پست بانک ایران نوبت اول

پست بانک ایران در نظر دارد مزایده عمومی به شماره ۴-۸-۱۴۰۴ در خصوص فروش سه دستگاه ساختمان پست بانک ایران را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت با شماره فراخوان مزایده ۲۰۰۴۰۰۱۵۴۹۰۰۰۰۰۴ برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری مزایده از دریافت اسناد مزایده تا ارائه پیشنهاد مزایده گران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مزایده گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی را جهت شرکت در مزایده محقق سازند.

تاریخ انتشار مزایده در سامانه ستاد ایران ۱۴۰۴/۰۵/۲۰ می باشد.

مهلت زمانی بازدید ساختمان و دریافت اسناد مزایده از سایت: تا ساعت ۱۳:۰۰ روز پنج شنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۵/۳۰

محل بازدید واقع در آدرس های شرایط عمومی مزایده می باشد.

مهلت زمانی ارائه پیشنهاد : تا ساعت ۱۳:۰۰ روز سه شنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۶/۱۱

زمان بازگشایی پیشنهادات : ساعت ۰۹:۰۰ صبح روز چهار شنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۶/۱۲

یادآوری ۱: اصل تضمین (پاکت "الف") می بایستی حداکثر تا ساعت ۱۳:۰۰ روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۶/۱۱ تحویل دبیرخانه کمیسیون معاملات واقع در آدرس ذیل گردد.

اطلاعات تماس دستگاه مزایده گزار جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد مزایده و بارگذاری اسناد به آدرس: خیابان قائم مقام فراهانی، بالاتر از تقاطع شهید مطهری، کوچه عرفان پلاک ۱، طبقه سوم، دبیرخانه کمیسیون معاملات تلفن : ۸۱۵۶۳۰۶۱

شناسه آگهی ۱۹۸۳۱۰۰ م الف ۱۸۲۴